

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Beatitudini Sanctorum nihil officere, si corpora eorum malè, vel etiam
nusquam sepeliantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Idem in fine
libri 9.

latræ immantissimè trucidârunt, alibi hæc habet: *Cùm Mesdes* (Regis) filius correptus esset à demonio, nec quisquam, qui eum sanaret, posset inueniri, successit huiusmodi Mesdeo sententia, ut diceret: *Vado, & aperio sepulchrum, & tollens ossa de corpore Apostoli, suspendam filio meo & curabitur. Ascendebat igitur, secundum cogitationes suas Mesdeus ad montem: & reuelauit ei se Thomas dicens: In viuentes non credidisti, & in mortuos credis? Sed ne timeas; miseretur & tui Dominus IESVS, & exhibebit tibi viscera misericordie sue, propter bonitatem suam. Verùm ubi ascendit Mesdeus, reserato sepulchro, ossa inuenire non potuit: quia iam pridem Reliquias sanctas quidam de fratribus rapuerant, & in vrbe Edessa sepelierant. Ea tamen quacumq; Rex in sepulchro reperit humi, vel stercoreis, supra quæ iacuerant Reliquia Apostoli, auferens Mesdeus, & alligans filio suo ait: Credo tibi, CHRISTE, nunc, quia recebit à me ille, qui hominum turbat affectus, ne ad te videndum summa properatione contendam. Itaque, ubi suspendit illa puero, statim sanatus est ex illa hora: & factum est gaudium magnum inter fratres super conuersione regis ad Regem caelestem CHRISTVM IESVM Dominum nostrum. Hæc ille, qui paulò post subdit de eodem Apostolo Thoma: *Eum cum lachrymis sepelierunt fratres in sepulchro regio, in quo Reges priores sepulti sunt, pretiosis & plurimis amicium odoribus atque indumentis. Ita iidem barbari, qui antea Apostolos nec vita, nec sepultura dignos iudicauerunt, postea, ut eisdem sibi propitios facerent, in suismet sepulchris, condiderunt; ut, quod occidendis scelus patrauerant, sepeliendis rursus expiarent.**

XII,

Denique si plurimos probos integræque vitæ homines videamus, ob inopiam vel suam, vel amicorum, esse insepultos, aut sine cenotaphio, vel etiam sepulchrali lapide, sepultos; si strenuos milites in acie occisos, in campis computrescere, qui pro patria, pro iustitia, pro religione pugnantes ceciderunt; si denique Sanctos, si Martyres, in Anglia, Persia, Turcia, India, audiamus in patibula sublatos, & vulturum coruorumque pabula factos; si in flumina sparfos, si in profundum pelagus demersos; si flammis traditos, & in cinerem redactos, dicamus cum D. Augustino: *Aliud est, quod carnis sensus infirmiter pavidus refugit,*

S. Augustin.
lib. 1. de ciuit.
Dei, cap. 11.

refugit, aliud quod mentis ratio diligenter enucleata conuincit. Mala mors putanda non est, quam bona vita praeceperit. Neque enim facit malam mortem, nisi quod sequitur mortem: non itaque multum curandum est eis, qui necessario morituri sunt, quid accadat, ut moriantur, sed moriendo quò ire cogantur. Cùm igitur Christiani nouerint, longè meliorem fuisse religiosi pauperis mortem inter lingentium canum linguas, quàm impij diuitis in purpura & bysso, horrenda illa genera mortium, quid mortuis obfuerunt, qui benè vixerunt? At enim in tanta strage cadauerum, nec sepeliri potuerunt? Neque istud pia fides nimium reformidat, tenens praedictum, nec absumentes bestias resurrectoris corporibus obfuturas, quorum capillus capitis nò peribit. Nec villo modo diceret Veritas: Nolite timere eos, qui corpus occidunt, animam autem non possunt occidere si quidquam obesses futura vita, quidquid inimici de corporibus occisorum facere voluissent. Nisi fortè quispiam sic absurdus est, ut contendat eos, qui corpus occidunt, non debere timeri ante mortem, ne corpus occidant; & timeri debere post mortem, ne corpus occisum sepeliri non sinant. Falsum est ergo, quod ait CHRISTVS: Qui corpus occidunt, & postea non habent, quid faciant: si habent tanta, quae de cadaueribus faciant? Absit, ut falsum sit quod Veritas dixit. Dicitur enim, aliquid eos facere cùm occidunt, quia in corpore sensus est occidendo: Postea verò nihil habere, quod faciant, quia nullus sensus est in corpore occiso. Multa itaq; corpora Christianorum terra non texit, sed nullum eorum quisquam à Calo, & terra separauit, quam totam implet praesentia sui, qui nouit, unde resuscitet, quod creauit. Dicitur quidem in Psalmo: Posuerunt mortalia seruorum tuorum escam volatilibus cali, carnes Sanctorum tuorum bestijs terra. Effuderunt sanguinem eorum sicut aquam in circuitu Ierusalem, & non erat, qui sepeliret; sed magis ad exaggerandam crudelitatem eorum, qui ista fecerunt, non ad eorum infelicitatem, qui ista perpetrati sunt. Quamuis enim haec in conspectu hominum dura, & dira videantur, sed pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius. Proinde omnia ista, id est, curatio funeris, condicio sepulturae, pompe exequiarum, magis sunt viuorum solatia, quàm subsidia mortuorum. Quamuis & illi, ut supra dictum est, aliquid subsidij inde consequantur, quod tamen ab ijs comparatione

Idē cap. seq.

ratione

754 Cap. LXVII. Cur malis bona, bonis mala subinde obueniat sepult?

- ratione cæli, quo fruuntur, non est æstimandum. Nouit omnia compensare diuina manus. Ver hiemem sequitur: in quocumque iustus loco recumbat, dicitur illi aliquando: *Amice, ascende superius*. Hæc cum ita sint, facillè etiam hîc acquiescent, & fomenta curarum relinquent de corpore suo sepeliendo, quicumque DEI bonitatem & æquitatem perspectam habebunt. Quòd
- Luc. 14. 10. si quis etiam hîc *in calum ponit os suum*, & te, ô iustissime atque sapientissime Mundi Gubernator & Iudex, accusat, aut iudicat,
- Pfal. 72. 9. palàm est, eum abire in perniciem, quia *auferantur iudicia tua à facie eius*. Sed, (vt verbis Lactantij finiam) *nimis diu de rebus apertis disputo, cum sit liquidum, nihil sine prouidentia nec factum esse umquam, nec fieri potuisse*. Vacillent alij, dubitent, murmurent, blasphement, tu autem exaltare, Domine, in virtute tua: nos cantabimus & psallemus virtutes tuas; & vt Lectorem quoque mulceamus, carmine alloquemur.
- Pfal. 22. 14.

*Cur tibi de magnis cura est, moriture, sepulchris?
Exiguos cineres qualibet urna capit.
Quid de marmoreis tua mens est anxia cippis,
Arida si, tellus qualibet, ossa regis?
Si benè sollicitus, si vis benè prouidus esse,
Mens tua, post mortem, quò sit itura, vides.*

F I N I S.

Omnia ad maiorem sapientissimi,
benignissimi, & iustissimi DEI
Gloriam.

INDEX